

[Svend E. Johansen.]

hvor han havde det Bygelaan, der skulde finansiere Bygningen; samme Dag opsøgte han Statsbanernes Generaldirektør og bad om at blive løst af de Grunde, jeg her har nævnt, men fik Afslag; de holdt fast paa deres Kontrakt. Da han saa skal bygge, er de 2,3 m lejet ud til en anden Lejer. Og da nægter Statsbanerne at vedgaa Arv og Gæld. Da kunde han ikke faa sin Kontrakt. Den kom 2½ Maaned efter og med Arealplanen raderet paa det omstridte Sted med de 2,3 m.

Det staar i denne Sag fast, uomstødeligt fast, og det ved Justitsministeren, at Statsbanerne har raderet i Jacobsons Kontraktgenpart, at Statsbanerne har raderet i Grosserer Jarmunds Hovedkontrakt og i Grosserer Jarmunds Kontraktgenpart, alle Steder paa nøjagtig det samme Sted. Det staar uomstødeligt fast, at Statsbanerne vandt Retssagerne i 1928 og 1929 ved at fremlægge en Kontrakt med en uraderet Arealplan, kun udvisende det Areal, som Statsbanerne paastod de havde lejet ud. Og det staar uomstødeligt fast, at Statsbanerne i 1932, under Injuriesagen, maatte vedgaa, at de havde indføjet en anden og mindre Arealplan i Jacobsons Kontrakt uden at gøre ham opmærksom paa Ombygningen. Det staar fast, at Jacobsons Hovedkontrakts Segl er i en saadan Forfatning, at Sagskundskaben for den ene Parts Vedkommende ikke kan afvise, at Seglene har været brudt, og for den anden Parts Vedkommende gør gældende, at de har været brudt mindst 2 og sandsynligvis 3 Gange. Det staar uimodsigeligt fast, at Statsbanembedsmændene har afgivet urigtige Erklæringer i Sagen. Og saa har en Justitsminister i dette Land den Dristighed at staa frem paa denne Talerstol og stemple den Mand, Statsbanerne har behandlet paa en saadan Maade, som en Mand, der betjener sig af moralske Floskler! Jeg skal erkende, Moral har Justitsministeren ikke meget at skaffe med. Det har han tydeligt vist her i Dag.

Jeg fastholder disse Sigtelser. Jeg har før fremsat dem i Tinget. Jeg har fremsat dem paa offentlige Møder, jeg har fremhævet dem i offentlige Breve, jeg har fremsat dem over for Generaldirektøren og Rigsadvokaten. Justitsministeriets Departementschef maatte som Resultat af sin Undersøgelse — den Undersøgelse, han ikke førte til Bunds, for hver eneste Gang man kom ind paa Spørgsmaalene, svarede han: de er afgjort ved Domstolene og kan ikke optages her —

indrømme, at med Hensyn til Arealplanen havde Statsbanerne handlet paa en Maade, der ikke var forretningsmæssigt hæderlig, forretningsmæssigt korrekt; jeg maa hellere sige det paa den rigtige Maade.

Der er ikke et Menneske i dette Land, der ikke er klar over, at i denne Sag staar Statsbanerne ualmindelig skidt. Derfor har Pressen taget den op, derfor sagde den forhenværende Justitsminister Steincke til mig under en Samtale, at Statsbanernes Handlinger var noget Svineri. Departementschef Svendsen kaldte det Uorden, grov Uorden inden for De danske Statsbaner, og Rigsadvokaten har adskillige Gange udtalt sin Forbavselse over, at Ministeriet for offentlige Arbejder ikke for længst havde bragt denne Sag ud af Verden. Men Hr. Harald Petersen, der beklæder Justitsministerposten i dette Land, den Post, om hvilken han udtalte, at den var til for at værne Retfærdigheden, han staar her op paa denne Talerstol og giver en tendentøs og forvrænget Fremstilling af det passerede og nævner overhovedet intet af disse Forhold, som Statsbanerne vitterligt har gjort sig skyldig i.

Jeg spurgte under mit første Indlæg i Finanslovdebatten, om Statsministeren mente, det var forsvarligt, at Hr. Harald Petersen beklædte Justitsministerposten. Statsministeren behøver intet Svar at give, det gav Justitsministeren selv i Dag her i Tinget med al ønskelig Tydelighed. Den Mand er ganske afgjort uværdig til at beklæde den Post, der skal værne Retfærdigheden i dette Land, derom kan der fra i Dag ikke diskuteres.

Nu skete der saa det — og det var egentlig det eneste, Justitsministeren skulde give Svar paa —, at den Retssag, der er anlagt mod Fabrikant Jacobson, og hvor Fabrikant Jacobson paa ny i Straffesagsform skal drages til Ansvar for nogle Udtalelser, han har fremsat i et lukket Brev til Statsbanernes Generaldirektør, har været suspenderet i over et halvt Aar, fordi man i Mellemtiden har forsøgt at faa denne pinlige Sag ud af Verden gennem et Forlig. Jeg nævnte Forligets Betingelser under min Finanslovtale; de gaar ud paa for det første at trække Straffesagen tilbage, for det andet en offentlig Rehabilitering af Fabrikant Jacobson, for det tredje en Erstatning paa 20 000 Kr. og for det fjerde et Ridderkors.

Under Retssagens Behandling forleden Dag i Byrettens 16de Afdeling fremlagdes der nogle Skrivelser fra Ministerierne, som ifølge Politivadokatens Udtalelser i Retten godtgjorde, at der ikke fra Ministeriernes Side